

lagen för Rikets Ständers Bank måtte fogas ett tillägg, innehållande vissa bestämmelser rörande Bankens reservfond.

Denna motion bordlades.

§ 5.

Under fortgången af detta sammanträde annälde Herr P. Staaff att han, som af tjänsteåligganden varit hindrad att iakttaga tidigare inställelse å riksdagsorten, förliden gårdag till hufvudstaden ankommit.

För Herr C. A. J. Wennérus anmäldes sjukdomsförfall.

Kammarens ledamöter åtskildes kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

In fidem.

H. Husberg.

Lördagen den 24 Januari.

Kl. 10 f. m.

§ 1.

Herr Statsrådet m. m. K. J. Berg aflemnade Kongl. Maj:ts nådiga skrifvelse, om förordnande af en statsrådsledamot att utöfva den befattning med riksdagsärenden, som enligt § 46 af Riksdags-ordningen tillkommer en ledamot af Stats-Rådet, äfvensom följande Kongl. Maj:ts propositioner, nemligen:

1:o) med förslag till förordning angående förändradt sätt för offentliggörande i kyrka af allmänna författningar och kungörelser samt enskilda tillkännagifvanden;

2:o) med förslag till förordning angående ändring och tillägg i vissa §§ af Sjölagen;

3:o) om antagande af en författning angående förändrade bestämmelser i afseende å behandlingen och fullföljden af vissa mål;

4:o) med förslag till ny reglering af häradshöfdingarnes löneförmåner;

5:o) med förslag till förändrad lydelse af 35 § Regeringsformen;

- 6:o) med förslag till förändrad lydelse af § 80 Regeringsformen;
 7:o) angående upplåtelse till Westmanlands läns hushållningssällskap af ett till landshöfdingeindelningen i nämnda län hörande jordområde;
 8:o) angående upplåtelse till Köpings stad af vissa delar utaf kronolägenheterna Byslätten och Köpingsön med dertill hörande Stora och Lilla Gåskärret;
 9:o) angående upplåtelse till Köpings stad af en del utaf kronolägenheten Hushagen;
 10:o) med förslag till förordning angående skyldighet för kommunala myndigheter att afgifva statistiska redogörelser;
 11:o) angående beviljande af vissa förmåner för enskilda jernvägsanläggningar; och
 12:o) angående tillstånd för Norbergs jernvägs nya aktiebolag att bibehålla lemnade försträckningar af allmänna medel m. m.

Herr Talmannen förklarade, att Kammaren skulle åt de afgifna nådiga propositionerna lemna grundlagsenlig behandling.

§ 2.

Justerades protokollen för den 16 och 17 innevarande månad.

§ 3.

Upplästes och lades derefter till handlingarne protokollet vid det ytterligare sammanträde, som under gårdagen blifvit hållet af de Kammarrens ledamöter, hvilka jemte Herr Talmannen haft uppdrag att tillsätta Kammarrens kansli- och vaktbetjening. Detta protokoll var så lydande:

Utdrag af Protokollet vid sammanträde med de ledamöter af Riksdagens Andra Kammare, hvilka blifvit utsedde att tillsätta Kammarrens tjänstemän och betjening; hållet den 23 Januari 1874.

Sedan, enligt Herrar komiterades beslut vid sammanträde den 19 innevarande månad, ytterligare snabbskrifningsprof blifvit anställda med afseende å tillsättandet af ännu lediga platser inom Kammarrens kansli; samt dessa prof derefter undergått granskning, så skedde nu slutlig komplettering af kanslipersonalen; och blefvo, på grund af de afgifna skrifprofven, de tvänne ännu otillsatta notarieplatserna lemnade åt vice Häradshöfdingen *Carl Otto Erickson* och Hofrätts extra ordinarie Notarien *Claes von Eckermann*.

Till bestridande af den kanslistbefattning, som återstod att tillsätta, blef bland flere dertill anmälde sökande nu antagen Kammarsskrifvaren *S. Severin*.

Efter sålunda fullgjordt uppdrag åtskildes komiterade.

Som ofvan
H. Husberg.

§ 4.

Föredrogs Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behof; och yttrade i anledning af denna proposition:

Herr Asklöf: Redan under nästlidne höst erfor man af tidningarne, att Kongl. Maj:t från statens embetsverk infordrade utlåtanden, dels huruvida löneförhöjning ansågs behöflig, dels och i sammanhang dermed om arbetssättet kunde så förenklas, att indragning af tjänster, till besparing för statsverket, kunde verkställas. Att förslaget om löneförhöjning skulle med begärlighet emottagas, var ej svårt att förutse; huruvida deremot benägenheten för arbetssättets förenkling och tjänsters indragning skulle, genom att sålunda möjliggöra den ifrågasatta löneförhöjningen, motsvara Kongl. Maj:ts billiga förväntan -- derom hade man att afvänta de inkommande förslagen. Då sedermera dessa utlåtanden från embetsverken genom pressen delgäfvos, varseblef man alltför tydligt att löneförhöjningen utgjorde hufvudsak, hvaremot förenkling i arbetssättet behandlades såsom bisak. För att visa huru från embetsverkens sida dessa förslag blifvit uppgjorda, vill jag, ur sagda uppgifter derom, i korthet erinra, att *Öfverståthållare-embetet*, utan att minska tjänstemännens antal eller föreslå annan organisation af verket, endast begärt en anslagsförhöjning af 11,675 R:dr; *Justitie-kanslers-embetet* samt *Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader* likaledes endast tillstyrkt löneförhöjningar; *General-poststyrelsen* begär löneförhöjning, uppgående, utom vaktbetjenings löneförbättring, till 150,000 R:dr i fasta anslag samt i ålderstillägg 117,000 R:dr, och vill dessutom medgifva innehafvare af lägsta tjänstegrad att förena annan tjänst, dock vid sådant förhållande utan löneförbättring; *Statkontoret*, som föreslagit förändring i verkets organisation, begär löneförhöjning af 35,100 R:dr utom ålderstillägg; *Kommers-kollegium*, som medgifver inskränkning i tjänstemännens antal, åskar dock löneanslaget förhöjdt utöfver det närvarande med 11,200 R:dr förutom ålderstillägg; *Kammarrätten*, som medgifver tjänstemän i lägsta lönegraden att förena annan tjänst, samt tillstyrker indragning af 2:ne kammarskrifvare-tjänster, har äfven uppgjort ny aflöningsstat jemte ålderstillägg; sammalunda är förhållandet med *Kammar-kollegium*, som ej kan inskränka tjänstemännens antal, men medgifver dem af lägsta lönegraden att innehafva annan tjänstebefattning; *Landtmäteriet* är förutom Telegrafverket det enda embetsverk, hvarest direkte begärts löneförhöjning för chefen, nemligen från 6,000 till 8,100 R:dr; vidare till landtmäterifiskalen en förhöjning af 66 $\frac{2}{3}$ procent, samt till aktuarien ända till 75 procent förhöjning; någon indragning af tjänster medgifves ej; *Sundhets-kollegium*, också tillstyrkande löneförhöjning, medgifver indragning af en tjänstebefattning, notarietjensten, samt *uppmannar* till rättigheten för innehafvare af tjänst i lägsta lönegrad att dermed förena annan befattning; äfven tillstyrkes löneförhöjning jemte ålderstillägg till provincialläkare, uppgående till omkring 74,000 R:dr; *Jernvägs-trafikstyrelsen* och *Tullverket* tillstyrka äfven löneförhöjningar under olika benämningar; det sistnämnda medgifver dock indragningar och förändringar i tjänstebefattningar; *Arméförvaltningen* samt *Förvaltningen af sjöärendena* hafva tillstyrkt förhöjda löneförmåner jemte ålderstillägg, äfvensom att

tjenstemän i lägsta lönegraden dessutom få innehafva annan tjänst; det förstnämnda verket föreslår åtskilliga indragningar, men det andra icke; förhöjningen vid Arméförvaltningen uppgår ensamt till 51,975 R:dr; *Skogsstyrelsen* har, i stället för indragning af tjänster, föreslagit tillsättande af en öfver-revisor, en kanslist och en kammarskrifvare, samt för skogsstaten i orterna 4 nya jägmästare jemte åtskilliga kronojägare, samt äskar naturligtvis löneförhöjningar, hvari äfven ingår ålderstillägg, så beskaffadt, att ju högre lönegraderna äro, desto högre äfven ålderstilläggen; *Telegrafverket*, som visserligen erkänner att genom 1874 års stat löneförbättringar tillgodokommit i det närmaste verkets hela personal, anser dock behovet af en allmän löneförhöjning qvarstå, samt medgifver dess tjenstemän i de lägsta lönegraderna att jemväl innehafva annan afönad befattning. Detta embetsverk, hvarest äfven chefens lön föreslås höjd från 8,000 R:dr till 9,000 R:dr, upptager sitt normal-statsförslag till 903,400 R:dr, eller 235,840 R:dr mera än den med år 1874 inträdande och då förhöjda lönestaten innehåller; någon inskränkning i antalet af tjänster kan ej föreslås, tvärtom förbådas ökning deraf; beträffande *Hofrätterna* föreslås särdeles höga löneförmåner jemte ålderstillägg; *Svea Hofrätt* tillstyrker dock indragning af 5 ordinarie notarietjänster jemte de 5 konstituerade notariernes tjänster vid skeende afgang; *Göta Hofrätt* af 5 ordinarie notarier jemte 2 fiskaler; *Skånska Hofrätten* anser aktuarie- och arkivarietjänsterna kunna till en förenas; från *Vetenskaps-akademien*, *Konj. Biblioteket* och *Riksarkivet* hafva derjemte ingått ansökningar om löneförhöjning. Från alla här uppräknade embetsverk har dessutom begärts dyrtidstillägg för 1874, men från *Arméförvaltningen* jemväl för år 1873. Då man vet, att betydliga inkomster vid åtskilliga embetsverk uppkomma genom sportler, hade man kunnat vänta att detta tagits i betraktande vid begäran om löneförhöjning, men sådant synes ej hafva egt rum.

Af alla de inkomna svaren från embetsverken erfar man sålunda, att löneförhöjningar inom nästan alla tjänstegrader blifvit förslagna, men beträffande förenkling eller reform i själva arbetssättet, hvarigenom löneförbättring kunnat möjliggöras, der den varit behöflig, förefinnes ingen benägenhet. De få indragningar af tjänster i lägsta lönegrad, som blifvit förslagna, reducera sig endast till en obetydlighet. Att regeringen, med ringaste hopp om framgång för saken, skulle till Riksdagen inkomma med dylika fasta löneförhöjningsförslag, var naturligtvis otänkbart; också har regeringen inskränkt sig till att i form af dyrtidstillägg för den närmaste framtiden föreslå förbättring i embetsmännens löneinkomster. Jag betyfflar emellertid att hufvudändamålet härigenom vinnes. Snarare kommer den redan mer än femtioåriga förväntan på en verklig reform inom embetsverken att, i händelse löneförmånerna förbättras, undanskjutas till en aflägsen framtid. En sådan reform, om den skall lända till nytta och besparing för staten, måste afse en genomgripande förändring i formen för själva arbetet. Det vidlyftiga och i de flesta fall onödiga mångskrifveriet bör afskaffas, och alla utlåtanden och utslag affattas i korthet och tydlighet. Minst hälften af det hvarje embetsverk för närvarande åliggande arbete skulle härigenom inbesparas, och såsom följd deraf en betydlig inskränkning af tjänster ega rum. Den oegentlighet, som nu före-

finnes, nemligen att *en* tjänsteman tillåtes innehafva flera tjänster, och hvaraf tydligen framgår, att arbetet inom hvarje tjänst för sig ej måtte vara afpassadt efter en persons arbetsförmåga, bör afskaffas. Jag har i detta hänseende hört tjänstemän sjelfva förklara sig erkänna oriktigheten i nuvarande förhållande, att för en tjänsts bestridande sysselsättas endast 2 à 3 timmar om dagen, och detta endast 4 dagar i veckan. Då det å ena sidan är statens pligt att utfästa tillräckliga löneförmåner, är det också å andra sidan tjänstemännens pligt att ikläda sig motsvarande arbetsskyldighet, hvarföre 4 à 5 timmars daglig sysselsättning väl ej bör anses för mycket.

En allmän klagan har länge varit rådande deröfver att vårt till folkmängden så obetydliga fosterland skall hafva behof af den stora personal nu befintlige embets- och tjänstemän, likasom ock öfver de kolossala kostnader, staten därför måste vidkännas. Det är derföre hvarje folkrepresentants pligt att verka för en sådan förändring härutinnan, som kan lända till statens bästa, och hvilken särdeles nu, då fråga om en betydlig förhöjning af dessa kostnader föreligger, blifver så mycket nödvändigare.

Öfvergår jag nu till en granskning af de i den Kongl. propositionen, hufvudsakligast under form af dyrtidstillägg, förekommande löneförbättringsförslagen, så finner jag att regeringen ej åtnöjt sig med att vilja förbättra lönevilkoren för endast de svagast aflönade tjänstemännen, det vill säga dem, hvilka under nuvarande höga lefnadskostnader med bekymmer och svårighet måste draga sig fram. Nej, de föreslagna löneförbättringarne gälla här embets- och tjänstemän i alla lönegrader, och då såsom grund härför blifvit följd en viss procentberäkning efter nuvarande löneförmåner, uppkommer det orimliga förhållande, att de embetsmän, hvilka redan nu kunna föra ett bekymmerfritt lefnadssätt, skulle erhålla en förhöjning af ända till 1,500 R:dr. En års aflöning på 1,000 R:dr skulle nemligen endast ökas till 1,300 R:dr, en på 2,000 R:dr till 2,600, hvaremot en på 5,000 R:dr till 6,500 R:dr, hvarefter alla löner, som öfverstiga 5,000 R:dr äfven skulle få en förhöjning af 1,500 R:dr. Sålunda möter redan på de första sidorna i den kungliga propositionen en löneförhöjning för chefen för Justitie-departementet af 1,500 R:dr; för justitieråden en förhöjning från 8,000 ända till 10,000 R:dr; för justitiekansleren från 7,000 till 8,500 R:dr; för protokollssekreterare och registrator från 3,500 R:dr till 4,500 R:dr; för presidenterna i Hofrätterna från 9,000 till 10,500 R:dr; för hofrättsråden från 5,000 till 6,500 R:dr; för generaldirektören i Fångvårdsstyrelsen från 8,000 till 9,500 R:dr; för en ledamot derstädes från 5,000 till 6,500 R:dr. Jag har tagit mig friheten framställa dessa sifferförhållanden endast såsom exempel. Löneförhöjningarne förekomma naturligtvis för alla grader af tjänstemän efter enahanda procentberäkning, sålunda i ringare mått ju knappare lönen är.

Då jag för min enskilda del ej kan gilla det hos oss följda systemet, att embetsmän skola tillgodonjuta sådana löneförmåner, hvilka endast uppmuntra till ett luxuriöst lefnadssätt; då jag deremot anser med statens pligt förenligt att tillse, det dessa löneförmåner endast blifva *tillräckliga* för en bekymmerfri utkomst, hvaremot det *ypiga* lefnadssättet må blifva

hvars och ens ensak, som sådant efterstäfvar, och dertill har enskilda tillgångar; då de lägre tjänstemännen i afseende på bildning och lefnadsbehof kunna nära nog ställas lika med de högre, och sålunda med fog ega anspråk att åtminstone kunna lefva som bättre folk, ehuru med iakttagande af nödig sparsamhet; faller det af sig sjelf att jag ej kan gilla det nu föreslagna sättet för löneförbättringarne. Jag hoppas därför på Stats-Utskottets omtanke och skyldighet att, vid dessa frågors förberedande, noga ihågkomma att medlen ytterst skola tagas ur det skattdragande folkets fickor.

Då det emellertid finnes grundade skäl att antaga, det de lägre tjänstemännen, genom den dem medgifna rättigheten att förena flera tjänster, ej sakna tillgång till en tarflig utkomst, och de högre tjänstemännen kunna anses innehafva tillräckliga löneförmåner, hoppas jag för min del, att de af regeringen nu framställda löneförbättringsförslagen måtte af Stats-Utskottet afstyrkas och af Riksdagen afslås, först och främst deriöre, att de ej visats vara oundgängligen behöfliga, alldenstund ansökning derom ej ingått från embets- och tjänstemännen *sjelfve*, utan endast på direkt uppmaning från regeringen; vidare och hufvudsakligen därför att Riksdagen, genom lönernas bibehållande i sitt nuvarande tillstånd, bevarar åt sig en kraftig sporre för genomdrifvande af fullständig reform i arbets sättet inom embetsverken, hvilken väl behöfliga reform i motsatt fall sannerligen kommer att tillhöra de fromma önskingarne.

Medan jag har ordet anhåller jag äfven få framställa min åsigt i en annan löneförbättringsfråga, som förekommer under 8:de hufvudtiteln i den kungliga propositionen, nemligen rörande lärarne vid statens elementarläroverk och seminarier. Härvid eger ett helt annat förhållande rum. Någon förestående vidare lönereglering kommer här ej i fråga. Redan för mer än ett år sedan ingingo lärarne *sjelfve* med ansökningar om en väl behöflig löneförhöjning. Äfvenså fann sistlidne Riksdag för godt att i skrifweise till Kongl. Maj:t förorda densamma. Under diskussionen i Andra Kammaren rörande läroverksfrågan betonades också, huru våra söners lärare för närvarande lönas såsom vaktmästare. Det är sålunda ej mer än billigt att regeringen nu framställt förbättring i deras lönevilkor på sådant sätt, att "löneförmånerna för rektorer, lektorer, adjunkter och kolleger ökas med 500 R:dr för hvar och en af nuvarande lönegrader", att "dessa löneförhöjningar måtte å ordinarie stat uppföras från och med 1875", samt att "samma löneförbättring måtte såsom tillfälligt lönetillägg tillgodokomma vederbörande lärare för år 1874". Att jag i sin helhet gillar löneförbättring åt ifrågavarande tjänstemän, så mycket mer som jag deltog i Riksdagens ofvannämnda förord, anhåller jag få nämna, dock önskar jag för Stats-Utskottet få framställa en enligt min åsigt behöflig förändring i denna fråga, hvarigenom äfven, om så för godt finnes, dels besparing för statsverket kunde uppstå, dels en större förbättring i adjunkters och kollegers löneförmåner skulle blifva en följd. Nuvarande löneförmåner äro, som vi veta, 2,000 R:dr för lektor, men endast 1,000 R:dr för adjunkt och kollega. Att de senares lön, utom sin otillräcklighet i och för sig, äfven proportionsvis är alldeles för ringa, torde väl ej finna motsägelse, synnerligast som de fleste adjunkter och kolleger aflagt samma akademiska lärdomsprof som lektorerna, samt i

följd af den långa akademiska kursen vanligen ådragit sig en ränteskuld af omkring 300 R:dr årligen. Det vore väl ej heller för tidigt att, då nu fast löne reglering för tjänstemännen vid läroverken skall bestämmas, åtminstone en billig rättvisa vederfores adjunkter och kolleger, så att deras löneförmåner fastställdes till minst samma belopp, hvarvid lägsta graden tjänstemän inom embetsverken vid blifvande löne reglering komma att uppföras, hvilket lönebelopp sannolikt ej kommer att understiga 2,000 R:dr, och förefinnes i min tanke så mycket större skäl härför, som desse lärare, utom det viktiga förtroendet af våra barns intellektuella och moraliska uppfostran, hafva att fullgöra ett arbete, hvilket i afseende på ansträngning för både kropp och själ vida öfverstiger det arbete, som staten pålägger sina tjänstemän inom embetsverken. Enligt min åsigt borde därför de nya löneförmånerna komma att utgöra för lektorer 2,500 R:dr, i likhet med regeringens förslag, men för adjunkter och kolleger 2,000 R:dr. För att uppnå detta resultat kunde därför bestämmas, att, i händelse denna senare lön eljest skulle anses för hög, den nu befintliga 5:te lönegraden i stället afskaffades, hvarigenom beträffande lektorer en löneafgift af 500 R:dr besparades statsverket, och lönerna för adjunkter och kolleger i sin helhet blefve till beloppet lika med regeringens förslag, men för desse tjänstemän medförde den fördel, att de tidigare komme i åtnjutande af en för en turlig utkomst väl behöflig löneförbättring. Beträffande rektorerna torde måhända någon löneförhöjning ej vara nödvändig.

Mine Herrar! De tänkesätt jag här nu uttalat äro icke endast mina egna. Jag vet att jag dermed uttryckt äfven mina kommittenters, och jag tror mig kunna tillägga att de omfattas af flertalet af landets skattdragande inneväbare.

Jag anhåller att detta anförande måtte få åtfölja statsverkspropositionen vid remissen till Stats-Utskottet.

Herr Törnfeldt: Man har minst 50 år tillbaka hört klagan öfver, att de minst aflönade tjänstemännen hafva för liten aflönning i proportion mot de högre aflönade, och att de högre tjänstemännen tilldelas för stora löner i jämförelse med de lägre. Denna klagan är ännu befogad, ty i Kongl. Maj:ts nådiga proposition till denna Riksdag angående statsverkets tillstånd och behof föreslås i afseende på lönetillägget till tjänstemännen förhöjning i lönerna med vissa procent i alla grader, hvarigenom förhöjningen i de högre lönegraderna blifver för stor i jämförelse med den i de lägre graderna, der löneförbättringen bäst behöfves. Denna fördelning påminner om det gamla ordspråket, som lyder: "då det regnar på presten, dryper det på klockaren". Jag fordrar icke ett omvänt förhållande, så, att det skulle regna på klockaren och drypa på presten, men jag vill hafva förslaget så ordnadt, att regnet måtte falla någorlunda jemut öfver alla, så vidt det behöfves, hvilket jag hemställer till Stats-Utskottets behjertande.

Öfverläggningen förklarades slutad, hvarefter den nu föredragna Kongl. propositionen hänvisades till Stats-Utskottet, dit de i anledning af densamma afgifna yttranden skulle medfölja.

§ 5.

Efter dernäst ånyo skedd föredragning af Kongl. Maj:ts vid riksdagens öppnande å Rikssalen upplästa berättelse om hvad i riket och dess styrelse sig tilldragit sedan sista riksdag, blef sagda berättelse lagd till handlingarne.

§ 6.

Förekom till behandling den af Herr Gumælius i Kammarens senaste sammanträde afgifna motion, N:o 3, derom att till lagen för Rikets Ständers Bank måtte fogas ett tillägg, innehållande vissa bestämmelser rörande Bankens reservfond, och blef denna motion hänvisad till behandling af Banko-Utskottet.

§ 7.

Herr Ivar Månsson begärde ordet och yttrade: Herr Talman! Mine Herrar! Då i den ort jag tillhör ett synnerligt stort behof af seminarier för bildande af lärarinnor och folkskolor förmärkts, har jag ämnat att vid denna riksdag framlemna en motion i syfte att få detta behof afhjelpat, och ehuru jag af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behof funnit, det Kongl. Maj:t föreslagit inrättande af två nya seminarier för qvinliga elever, får jag likväl, då Kongl. Maj:t icke närmare angifvit stället, der dessa seminarier skulle förläggas, samt med afseende å det stora behof af sådan inrättning, som finnes för Skåne, afgifva följande motion, den jag anhåller måtte få behandlas i sammanhang med Kongl. Maj:ts ofvanberörda förslag.

Härefter afgaf Herr *Ivar Månsson* motionen N:o 4, om förläggande i staden Landskrona af det nya lärarinneseminarium, som kan komma att anordnas för södra Sverige.

Vidare ingåfvos motioner af:

Herr *Sven Nilsson* i Efveröd, N:o 5, med förslag till förändrad lydelse för 23 § 3 mom. af Kongl. Förordningen den 26 Juni 1871, angående villkoren för tillverkning af bränvin;

Herr *C. Ekman*:

N:o 6, med förslag till förändringar i nu gällande föreskrifter om försäljning af spirituösa drycker; och

N:o 7, derom att handel med vin måtte till bränvinsförsäljning hänföras;

Herr *C. Johansson*, N:o 8, om gästgifveri-, håll- och reservskjutskyldighetens skiljande från jordbruket, samt om anvisande af ett reservationsanslag för åstadkommande af en utredning i detta ämne;

Herr *E. Leijer* och Herr *P. O. Hörnfeldt*, N:o 9, om upphörande i

vissa fall af skyldigheten för församlingarne att bygga och underhålla sädes- eller s. k. tiondelada;

Herr *A. Philipsson*, N:o 10, med förslag dels till författning om förvaltning af egendom i makars bo och dels, i sammanhang dermed, till åtskilliga ändringar i Giftermåls-, Ärfda- och Handels-balkarne jemte Kongl. Förordningen om boskilnad;

Herr *A. Törnfeldt*, N:o 11, om närmare bestämmelse rörande skyldighet eller icke skyldighet för tjänsteman, som blifvit till riksdagsman utsedd, att bekosta vikaries aflönande; och

Herr *P. M. Gunnarsson*, N:o 12, om förbud för landthandlande att idka försäljning af vin.

Samtliga här ofvan antecknade motioner blefvo, hvar efter annan, bordlagda.

§ 8.

Bordlades de under § 1 upptagna Kongl. Maj:ts propositioner, äfvensom den i samma § omförmälda skrifvelse.

§ 9.

För enskilda angelägenheters vårdande erhöll Herr Lars Andersson ledighet från riksdagsgörömlen under 8 dagar från och med den 29 i denna månad.

§ 10.

Justerades protokollsutdrag rörande de i detta sammanträde fattade beslut.

Kammarens ledamöter åtskildes kl. $\frac{3}{4}$ 11 f. m.

In fidem
H. Husberg.